

[Fiskeriministeren.]

forsåvidt allerede besvaret af nogle af de ærede ordførere. Jeg kan for mit vedkommende nøjes med overfor det ærede medlem at understrege, at det her drejede sig om en stor, samlet erhvervelse af et sådant omfang, at man fandt det rimeligt at søge spørgsmålet løst i forståelse med den stedlige befolkning, og jeg er i hvert tilfælde særdeles tilfreds med, at dette stort set er lykkedes. Erstatningerne blev, som det allerede har været nævnt, fastsat ved jordlovsudvalgets medvirken, altså med bistand af særdeles kyndige folk på dette område, og erstatningsbeløbet er da også blevet tiltrådt af alle de politiske partier med undtagelse af socialdemokratiet.

Når det ærede medlem hr. Fuglsang nu i sin replik hævdede, at det er unormale ekspropriationer, der finder sted, vil jeg heroverfor gerne fastslå, at disse ekspropriationer finder sted i henhold til gældende lov for at gennemføre vedtagne forsvarsforanstaltninger.

(Kort bemærkning).

Smørum: Det er vel ubilligt at forlange, at den højtærede fiskeriminister skal kunne give mig svar på mit spørgsmål om, hvorfor forsvarsministeren i dette tilfælde har fraveget den sædvanlige praksis. Den begrundelse, der blev givet her, at det drejede sig om en stor, samlet erhvervelse, er jo ikke nogen gyldig grund til at fravige den sædvanlige praksis på dette område, for hvor det drejer sig om at erhverve hundreder af ejendomme, f. eks. til lufthavnen på Amager og andre steder, hvor indenrigsministeriet — som sædvanligvis plejer at bistå forsvarsministeriet, når det drejer sig om nye øvelsespladser — har haft med det at gøre, har vi altid kunnet gå den vej at bruge ekspropriationskommissionen. Jeg ved ikke, hvad det er for mystiske grunde, der har bevirket, at man ved Borris har fraveget den sædvanlige praksis, og det kan jo ikke omdiskuterer, at her er man kommet op på erstatninger, som er fuldstændig ude af niveau med, hvad der sædvanlig ydes.

Fra vor side har vi imidlertid kun grund til at være tilfreds med, at den kritik, som vi satte ind, allerede har virket, idet man fra jordlovsudvalget har erkendt det uheldige i, at udvalget skal medvirke, hvor det drejer sig om så store erhvervelser. Jordlovsudvalget vil gerne medvirke, når det drejer sig om enkelte ejendomme, men hvor det drejer sig om store, samlede erhvervelser, er man enig om ikke at medvirke for

fremtiden. Forsvarsministeriet har vel også erkendt, at man her har trådt lidt ved siden af, idet man i den skrivelse, man har tilstillet jordlovsudvalget, har erklæret, at man fremtidig, hvor det drejer sig om større, samlede erhvervelser, vil benytte ekspropriationskommissionen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslaget til beslutning af folketinget
forkastedes med 102 stemmer imod 5.

Formanden: Forslaget er hermed bortfaldet.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om bortfald af opkrævningen af den bundne opsparings anden rate [af Alfred Jensen m. fl.].

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 5791; fremsættelsen findes i tidenden sp. 3703).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Finansministeren (Thorvald Kristensen): Jeg må afvise dette forslag og anbefale det høje tings medlemmer at stemme imod det. Loven om den bundne opsparing er jo vedtaget på normal måde af rigsdagen, og spørgsmålet om ophævelse af den sidste rate har før været til diskussion. Jeg har i og for sig ikke noget at føje til, hvad jeg ved tidligere lejligheder har sagt om dette spørgsmål. Jeg finder dog anledning til at understrege, at i den sidste tid har beskæftigelsen været stigende, og lønningerne er også forhøjet, så evnen til at betale den bundne opsparing er ikke blevet mindre.

Ordføreren for forslagsstillerne (Alfred Jensen): Jeg synes, det var en såre overflødig bemærkning, ministeren indledte med, at loven er vedtaget på normal måde. Det er ingenlunde bestridt i den fremsættelsestale, der ledsagede lovforslaget. Jeg ved meget vel, at loven er vedtaget på normal måde, men jeg ved også, at de omstændigheder, hvorunder den vedtoges, ikke længere er tilstede, og det er anført i min fremsættelsestale. Ministeren kan naturligvis sige, at han ikke har noget at tilføje, og at han ved forskellige lejligheder har diskuteret de finansielle forhold og eventuelt muligheden af at ophæve den bundne opsparing, men han har ikke ved disse lejligheder